

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 30.5.2008
KOM(2008) 331 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO

**Vuoden 2009 kalastusmahdollisuudet
Euroopan komission poliittinen julkilausuma**

KOMISSION TIEDONANTO

Vuoden 2009 kalastusmahdollisuudet Euroopan komission poliittinen julkilausuma

SISÄLLYSLUETTELO

1.	Johdanto	3
2.	Kalavarojen tila	4
3.	Periaatteet vuodeksi 2008	6
4.	YKP:n puitteissa vahvistettavat kalastusmahdollisuudet.....	6
4.1.	TACien vahvistaminen.....	6
4.2.	Pyyntiponnistuksen asettaminen	6
5.	Kannattavuuden haasteet.....	7
6.	Jäsenvaltioiden vastuulla olevien kysymysten seuranta	8
7.	Pitkän aikavälin suunnitelmiin perustuva hallinnointi	8
8.	Työskentelytapa silloin, kun pitkän aikavälin suunnitelmat eivät ole vielä voimassa.	8
9.	Saalisraporttien, -tietojen ja -arviointien parantaminen	9
10.	Poisheitettyjen saaliiden vähentäminen	10
11.	Syvänmeren lajit.....	11
12.	Välimeri ja Mustameri	11
13.	Itämeri	11
14.	Tekniset toimenpiteet	12
15.	Ehdotusten aikataulu	12
16.	Päätelmät	13
LIITE I.....		14
LIITE II		15

1. JOHDANTO

Euroopan unioni päättää vuosittain Euroopan kalastajien kalastusmahdollisuuksista – kalastuskiintiöistä ja sallituista merelläolopäivistä – Euroopan vesillä. Nämä päätökset tehdään Euroopan komission ehdotuksen perusteella.

Komission ehdotus on laadittava eräiden ohjaavien periaatteiden mukaisesti. Näistä ensimmäinen on, että vuosittaiset kalastusmahdollisuudet on yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) päätavoitteiden¹ mukaisesti vahvistettava tasolle, jolla varmistetaan luonnonvarojen ympäristöllisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä hyödyntäminen. Toisen periaatteen mukaan vuosittainen vaihtelu olisi pidettävä ennalta määritellyissä rajoissa ottaen huomioon tarve taata kalastuksesta riippuvaisille toimijoille vakaat ja ennakoitavat puitteet. Kolmanneksi on noudatettava kansainvälisiä sitoumuksia, mukaan luettuna sitoumus kantojen elvyttämiseen siten, että päästään kestäväan enimmäistuottoon². Yhteisön kalastuksenhoitoa koskevan kuulemismenettelyn parantamista koskevassa vuoden 2006 tiedonannossa sovitun lähestymistavan mukaan sidosryhmät on lisäksi otettava varhaisessa vaiheessa mukaan kalastusmahdollisuuksista käytävään keskusteluun.

Vuonna 2006 ehdotetun uuden työskentelytavan mukaisesti tässä tiedonannossa esitetään, miten komissio aikoo valmistella vuoden 2009 suurimpia sallittuja saaliita (TACeja) ja pyyntiponnistusta koskevia ehdotuksiaan kestävää kalastusta koskevan sitoumuksensa täyttämiseksi. Vuotta 2009 koskevien päätösten taustalla on haasteita, jotka YKP:n on kiireellisesti ratkaistava. Kalavarojen tila on edelleen huolestuttava, vaikka yhteistä kalastuspolitiikkaa on sovellettu useiden vuosien ajan. Monia kantoja hyödynnetään kestävämmällä tavalla. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettu kantojen kestävyyskannalta liian suuriksi. Pyyntiponnistuksen säätelyjärjestelmät eivät ole toimineet odotusten mukaisesti. Kalastusmahdollisuuksien täytäntöönpanon valvonnassa on vakavia ongelmia, ja niiden soveltamiseen liittyvät ongelmat on tarpeen ratkaista. Myös teknisiä toimenpiteitä on tarpeen parantaa.

Tästä syystä komissio esittää vuoden 2009 kalastusmahdollisuuksia koskevissa näkemyksissään toimenpiteitä kyseisiin haasteisiin vastaamiseksi. Se on sitä mieltä että TACien ja kiintiöiden vuosittaisista mukauttamista rajoittavia tekijöitä olisi tarkasteltava uudelleen. Erillisessä ehdotuksessa esitetään lisäksi parannuksia teknisiin toimenpiteisiin. Tämän lisäksi komissio aloittaa vuonna 2008 työn, jonka tavoitteena on omaksua alueperustaisempi lähestymistapa kalastuksenhoitoon. Suurempaa huomiota kiinnitetään siihen, miten YKP:n eri osatekijät saadaan toimimaan eri alueilla yhteistyössä kalastuksen kestävyyskannan parantamiseksi soveltuvimmalla tavalla. Muut politiikan alat kytketään vähitellen tiiviimmin kalakantojen kestäväan pitkän aikavälin hyödyntämiseen.

Komissio haluaa kuulla sidosryhmien näkemykset tässä tiedonannossa esitetystä poliittisesta julkilausumasta ja kehottaa jäsenvaltioita ja kalastusalan toimijoita

¹ Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 2 artikla. EUVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

² EU:n kalastusalan kestävyyskannan edistäminen kestäväan enimmäistuoton avulla. Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille. KOM(2006) 360 lopullinen.

keskustelemaan siitä, miten komissio voisi parantaa työskentelytapojaan vuosittaisten kalastusmahdollisuuksien esittämiseksi. Lisäkuulemisia muiden kalastuksenhoitoon liittyvien näkökohtien parantamisesta on suunnitteilla vuoden 2008 aikana.

2. KALAVAROJEN TILA

Säilyttämispolitiikka ei ole taannut kestävyyttä monellakaan alalla. Useimmat pohjakalakannat ovat heikentyneet kestäättömälle tasolle, koska niitä hyödynnetään turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella. Villakuoreen ja tuulen kalan kaltaiset, kalajauhon valmistukseen käytettävät kannat ovat harventuneet. Tonnikalaa liikakalastetaan, ja sen pyynnissä on vakava valvontaongelma. Miekkakalakannat ovat kuitenkin terveempiä. Monien muiden pelagisten kantojen kalastus on kestäväällä pohjalla. Välimerellä seurataan ainoastaan kahta pohjakalakantaa ja kahta pientä pelagista kantaa. Pohjakalakannat ovat turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella, mutta mainittuja kahta pelagista kantaa ei hyödynnetä täysimääräisesti.

Tutkimuslaitokset arvioivat vuosittain, onko kantojen lisääntymiskyky uhattuna eli ovatko ne "turvallisten biologisten rajojen" ulkopuolella. Kantojen nykytila on selvittämättä noin 57 prosentin osuudelta, ja suurin syy tähän löytyy epätarkoista saalisraporteista. Kannoista, joiden tila on selvitetty, 68 prosenttia on erittäin uhanalaisia, ja kalastuksen tiedetään olevan kestäväällä pohjalla vain noin 32 prosentissa kannoista. Liikakalastus on 88 prosentissa kannoista niin vakavaa, että saaliiksi saataisiin enemmän kalaa, jos kalastusta vähennettäisiin. Tämä luku on hyvin kaukana EU:n ulkopuolisesta tilanteesta, jossa kannoista joutuu liikakalastetuiksi yhteensä keskimäärin 25 prosenttia.³ Kannoista noin 19 prosentin tila on niin huono, että tutkijoiden mukaan niitä ei pitäisi kalastaa lainkaan (ks. taulukot liitteessä I).

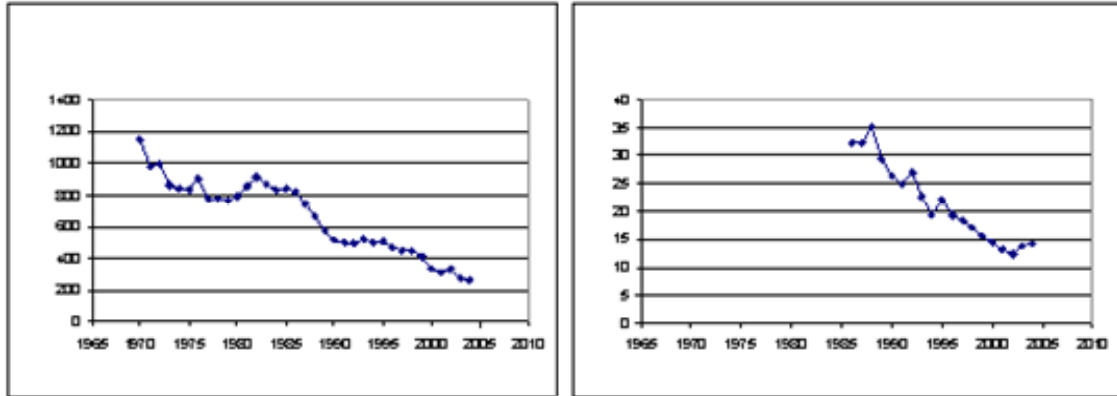
Liikakalastus on pidemmällä aikavälillä tarkasteltuna johtanut tilanteeseen, jossa EU:n vesien kalakantojen osuus Euroopan taloudesta ja ravinnon tuotannosta on huomattavasti aiempaa pienempi. Pohjanmeren pohjakalalajien osuus on nyt vain viidesosa siitä, mitä se oli 25 vuotta sitten. Vastaavia suuntauksia on havaittavissa useimmilla aloilla, joilta tietoja on saatavissa (ks. kaavio 1).

³ The state of world fisheries and aquaculture 2006. Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalouden erityisjärjestö. Rooma 2007.

Pohjanmereltä saadut pohjakalalajien arvioidut
puretut saaliit (1970–2004)

Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleiselta alueelta
saadut kummeliturskan, lasikampelan ja keisarihummerin
arvioidut puretut saaliit

Puretut saaliit (tuhatta tonnia)

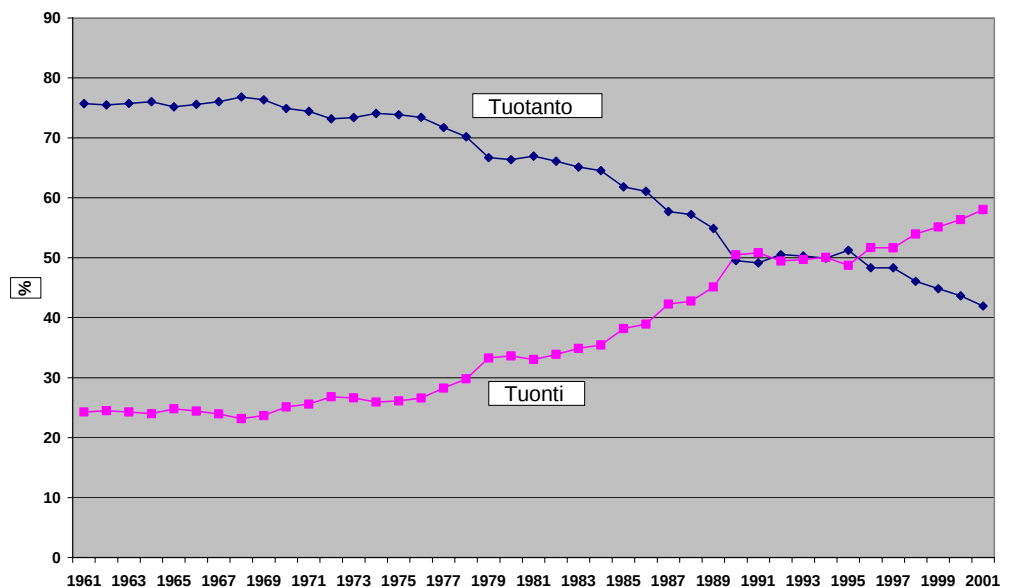

Kaavio 1. Vasen taulukko: arvioidut puretut saaliit Pohjanmerellä, 1970–2004. Oikea taulukko: Tärkeimpien pohjalajien (kummeliturska, lasikampela, merikrotti ja keisarihummeri) puretut saaliit Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella alueella. Molempien taulukkojen tiedot: ICES (2005).

Kyseinen tuottavuuden lasku on lisännyt Euroopan elintarviketeollisuuden ja Euroopan markkinoiden riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista. Kun 1970-luvun alussa 75 prosenttia Euroopan markkinoiden kalatuotteista oli peräisin kotimaisista luonnonvaroista, vastaava osuus on nykyisin vain noin 40 prosenttia (ks. kaavio 2).

Kalatuotteiden tuotannon ja tuonnin välinen suhde EU-15:ssä 1961–2001

(prosentteina) (Lähde: Eurostat)

Kaavio 2. Kalatuotteiden (elintarvikkeet ja non food -tuotteet) tuotannon ja tuonnin välinen suhde EU:ssa.

Merkittävistä ponnisteluista huolimatta havaittavissa ei ole selkeitä merkkejä kantojen elpymisestä tai liikakalastuksen vähenemisestä vuoteen 2003 verrattuna.

Euroopan unionin kalastuksenhoito ei toimi niin kuin sen pitäisi, eikä pitkän aikavälin kestävyystavoitetta ole saavutettu.

3. PERIAATTEET VUODEKSI 2008

Ottaen huomioon kantojen uhanalaisen tilan ja tieteellisiin lausuntoihin verrattuna liialliset kalastusmahdollisuudet komissio on edelleen sitoutunut vahvistamaan kalastusmahdollisuudet, jotka ovat tieteellisten lausuntojen mukaan kestäviä ja tarjoavat uhanalaisille kannoille suuret elpymismahdollisuudet.

Kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava noudattaen:

- pitkän aikavälin suunnitelmia;
- asiaankuuluvia kansainvälisiä sopimuksia;
- ja yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita sekä erityisesti tarvetta liikakalastettujen kantojen kalastuksen vähentämiseen ja uhanalaisten kantojen elvyttämiseen.
- Komissio kiinnittää erittäin suurta huomiota näiden periaatteiden noudattamiseen. Niitä selitetään yksityiskohtaisemmin jäljempänä.

4. YKP:N PUITTEISSA VAHVISTETTAVAT KALASTUSMAHDOLLISUUDET

4.1. TACien vahvistaminen

Liikakalastus ja kantojen heikkeneminen johtuu osaksi siitä, että TACit ja pyyntiponnistus on vahvistettu liian korkealle tasolle. Neuvoston vahvistamat TACit ovat olleet keskimäärin noin 48 prosenttia korkeammat kuin se taso, jolla saaliit olisivat tutkimuslaitosten mukaan kestäväällä pohjalla varovaisuusperiaatetta noudattaen.⁴ Täytäntöönpanon valvontaan liittyvien ongelmien ohella liian suuriksi vahvistetut kiintiöt ovat osaltaan vaikuttaneet meriluonnonvarojen säilymiseen vähäisinä. Tässä tiedonannossa käsitellään TACien vahvistamista koskevia uusia keinoja, joilla nämä ongelmat voitaisiin välttää.

4.2. Pyyntiponnistuksen asettaminen

Pyyntiponnistuksen hallinnoinnilla on TACien ohella pyritty vähentämään saaliiden poisheittämistä ja mahdollisuuksia laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen (IUU-kalastukseen). Pyyntiponnistuksen hallinnointi on myös säilyttämistoimenpide, jos TACien ehdottamiseksi käytettäviä ennusteita ei ole saatavilla. Se on ollut osa turskan, Pohjanmeren punakampelan ja merianturan, Englannin kanaalin itäosan merianturan ja eteläisen kummeliturskan kantojen pitkän aikavälin suunnitelmia.

⁴

Tässä laskelmassa TAC, joka on vahvistettu silloin, kun tieteellisessä lausunnossa suositellaan saalistason asettamista nollassa, on laskettu 100 prosentin ylitykseksi.

Turskan pyyntiponnistus ja kalastuskuolevuus ovat edelleen liian korkeita. Pyyntiponnistus väheni vuosina 2004–2006 Kattegatissa vain 12 %, Skagerrakissa, Pohjanmerellä ja Englannin kanaalin itäosassa 9 %, Skotlannin länsipuolella 24 % ja Irlanninmerellä 17 %.

Tilanne oli vastaava muissa merelläolopäiväjärjestelmään kuuluvissa kannoissa.

Nykyinen järjestelmä ei pysty tuottamaan tarvittavia lisävähennyksiä, koska se sallii monimutkaiset poikkeukset, joilla merelläolopäivien vähennykset tehdään tyhjiksi. Järjestelmässä myönnetään jopa passiivisille aluksille kalastusoikeuksia, jotka voidaan siirtää aktiivisille aluksille. Merelläolopäivien vähentäminen ei ole ollut kovin tehokas keino tosiasiallisesti käytetyn pyyntiponnistuksen vähentämiseksi. Pyyntiponnistuksen vähentämistavoitteita ei voida näin ollen realistisesti saavuttaa ainoastaan merelläolopäiviä vähentämällä.

Keskustelua on käyty mahdollisesta pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmästä, joka perustuisi kilowattipäivien enimmäismäärään. Tämä menetelmä antaisi jäsenvaltioille mahdollisuudet päättää laivastokapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välisestä tasapainosta. Se antaisi jäsenvaltioille myös mahdollisuuden hienosäätää kilowattipäivien jakamista saaliiden poisheittämisen ja turskanpyynnin välttämisen kannustamiseksi. Neuvosto ja komissio hyväksyivät joulukuussa 2007 kokoontuneessa neuvostossa tästä aiheesta seuraavan julkilausuman:

"Neuvosto ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että kilowattipäivä-järjestelmä sopisi paremmin pyyntiponnistuksen hallinnointiin alueilla, joita varten laaditaan monivuotisia suunnitelmia turskan, kampelakalojen ja etelänkummeliturskan osalta. Ne aikovat keskustella järjestelmästä vuoden 2008 kuluessa niiden ajatusten pohjalta, joita komissio on esittänyt vuoden 2008 TACeja ja kiintiöitä koskevan paketin valmistelun yhteydessä. Ne pyrkivät siihen, että järjestelmää sovellettaisiin vuonna 2009."

Neuvosto hyväksyi myös kilowattipäivä-järjestelmän varhaisen ja vapaaehtoisen käytön, jolla helpotetaan turskan tarkistetun elvytys suunnitelman mukaiseen täysimittaiseen kilowattipäivä-järjestelmään siirtymistä vuonna 2009.

Uutta järjestelmää ehdotetaan lähivuosina toteutettavan turskan elvytys suunnitelman tarkistamisen yhteydessä ja vuoden 2009 TAC-ehdotuksessa, jolloin se pantaisiin täytäntöön jo vuonna 2009.

5. KANNATTAVUUDEN HAASTEET

Polttoaineen hinnat nousivat huomattavasti vuoden 2007 lopussa, ja on todennäköistä, että ne pysyvät korkeina tai nousevat entisestään. Tämä asettaa suurimman haasteen paljon polttoainetta kuluttavia kalastusmenetelmiä käyttäville aluksille, kuten troolareille ja erityisesti puomitroolareille. Korkeat polttoaineen hinnat lisäävät tarvetta vähentää kalastuksen määrää tasolle, joka on tarpeen suurimpien saaliiden saamiseksi. Epärealistisen suurten kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen lyhyellä aikavälillä on haitallista.

6. JÄSENVALTIOIDEN VASTUULLA OLEVIENT KYSYMYSTEN SEURANTA

Vuoden 2008 kalastusmahdollisuuksia koskevassa asetuksessa annetaan jäsenvaltioille enemmän mahdollisuuksia tehdä aloitteita, joiden tavoitteena on valkoturskan ja turskan poisheittämisen vähentäminen, Natura 2000 -suojelualueita koskevien valvontamenettelyjen määrittely ja kalastuspäivien jakaminen uudelleen pyydysryhmien kesken turskan kalastuskuolevuuden vähentämiseksi. Komissio pyytää jäsenvaltioita raportoimaan näiden aloitteiden tuloksista ja tarkastelee tuloksia ennen kuin ehdottaa aloitteiden jatkamista.

7. PITKÄN AIKAVÄLIN SUUNNITELMIIN PERUSTUVA HALLINNOINTI

Kalastuksenhoito toimii hyvin, jos se on suunniteltu kunnolla. On ymmärrettävä kalakantojen tuotantokyky, ja niiden hyödyntämistä on pohdittava pitkällä aikavälillä. Hyvät biologiset tiedot ja tieteelliset arviot ovat tarpeen. On löydettävä keinot kalantuotannon lisäämiseksi, tehokkuuden parantamiseksi sekä poisheitettyjen määrien ja meriympäristöön kohdistuvien tarpeettomien vaikutusten vähentämiseksi. Näiden keinojen pitäisi olla käytännöllisiä ja pystyä tarjoamaan mahdollisimman vakaa tulo- ja työllisyystaso.

Kannoille on ensisijaisesti laadittava asianmukaiset pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat, ja uhanalaisille kannoille on tarpeen laatia elvytysuunnitelmat. Vuoden 2002 uudistuksen jälkeen on tapahtunut paljon edistystä, ja suunnitelmia on kehitetty monille kannoille (pitkän aikavälin hoitosuunnitelmat kattavat pelagisten kalojen osalta 33 % saaliista ja 28 % kannoista ja pohjakalojen osalta 45 % saaliista ja 32 % kannoista), mutta pitkän aikavälin suunnitelmien laadinta vaatii vielä lisätoimia.

Pitkän aikavälin suunnitelmat pysyvät komission politiikan ytimenä vuonna 2008. Olemassa olevat suunnitelmat on pantava täytäntöön. Vuonna 2008 ehdotetaan lisää suunnitelmia Itämeren lohelle, Skotlannin länsipuolen sillille ja pohjoiselle kummeliturskalle. Turskan elvytysuunnitelmaa tarkistetaan. Näissä toimissa otetaan huomioon vuonna 2007 toteutetut sidosryhmien kuulemiset ja uudet tieteelliset lausunnot. Toimia jatketaan pitkän aikavälin hoitosuunnitelmien laatimiseksi useammille kannoille (mm. Itämeren kilohaili ja silakka). Näiden suunnitelmien olisi johdettava kestävän enimmäistuoton saavuttamiseen sekä poisheitettyjen määrien ja meriympäristöön kohdistuvien vaikutusten vähenemiseen. Pitkän aikavälin hoitosuunnitelmia hyödynnetään myös kehitettäessä kalastukseen sovellettavaa ekosysteemiperustaista lähestymistapaa.

8. TYÖSKENTELYTAPA SILLOIN, KUN PITKÄN AIKAVÄLIN SUUNNITELMAT EIVÄT OLE VIELÄ VOIMASSA

Jos pitkän aikavälin suunnitelmia ei ole vielä käytössä, TAC-päätökset tehdään ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF:n) vuosittaisten tieteellisten lausuntojen pohjalta. TACien vahvistamiseksi on laadittu sääntöjä⁵⁶,

⁵ Komission tiedonannot neuvostolle. Vuoden 2008 kalastusmahdollisuudet Euroopan komission poliittinen julkilausuma KOM(2007) 295 lopullinen.

joilla varmistetaan toimijoiden oikeudenmukainen kohtelu ja mahdollisimman suuri vakaus kalastusalalla. Näitä sääntöjä sovelletaan edelleenkin, mutta niihin on tehtävä viimeisimpien tieteellisten lausuntojen perusteella joitain muutoksia.

STECF raportoi vuonna 2007 komission poliittisissa julkilausumissa esitettyjen sääntöjen todennäköisistä seurauksista.⁷ Lausunto oli yleisesti ottaen myönteinen, mutta siinä korostettiin kahta vakavaa puutetta.

Puutteista ensimmäinen on, että monissa tapauksissa säännöt estivät uhanalaisia kantoja elpymästä. Vaikka kannan kalastus on sääntöjen mukaan vahvistettava varotasolle silloin, kun kannan taso on normaali, säännöissä ei määrätä vähentämään niiden kantojen kalastusta, jotka ovat jo uhanalaisia. Tällaisissa tapauksissa kannat kestävät kalastusta huonommin, ja kalastuksen määrää on vähennettävä, jos kannan halutaan elpyvän. Esimerkkinä voidaan mainita Skotlannin länsipuolinen turskakanta, joka heikkeni yli 15 prosenttia vuodessa. Kanta ei pystytty suojelemaan vähentämällä TACEja alle 15 prosenttia vuodessa.

Toinen puute on, että säännöillä saatetaan estää kalastusalaa hyödyntämästä tarjolla olevia elpyneiden kantojen suurempia saaliita. Kannat saattavat elpyä yli 15 prosenttia vuodessa, mutta säännöt rajoittavat korottamasta TACEja saman verran. Esimerkiksi joidenkin sillikantojen heikko taso on parantunut vuodessa huomattavasti yli 15 prosenttia.

Sääntömuutokset ovat tarpeen, ja uusia sääntöjä esitetään liitteessä II. Siinä ehdotetaan, että jos kantojen biomassa on laskenut alhaiselle tasolle, kalastuskuolevuutta alennetaan enintään 30 prosenttia vuodessa ja TACia muutetaan enintään 20 prosenttia. Näitä vähennyksiä olisi sovellettava, kunnes kalastuskuolevuus on saatu alenemaan tasolle, jolla STECF:n mukaan voidaan päästä pitkällä aikavälillä korkeimpaan mahdolliseen tuottoon. Kun kannat ovat elpyneet yli tason, joka mahdollistaa enimmäistuoton saannin, TACin korotuksiin sovellettava 15 prosentin rajoitus nostetaan 25 prosenttiin. Lisäksi silloin, kun STECF suosittelee saalistason asettamista nolllaksi, TACEja olisi alennettava vähintään 25 prosenttia. Laajentamalla asteikkoa, jolla TACEja voidaan muuttaa, voidaan tarvittaessa tehdä suurempia vähennyksiä mutta myös suurempia lisäyksiä, jos kannat kasvavat riittävästi.

STECF:tä pyydetään arvioimaan näiden muutosten vaikutuksia. Tarvittaessa voidaan tehdä lisää mukautuksia.

9. SAALISRAPORTTIEN, -TIETOJEN JA -ARVIOINTIEN PARANTAMINEN

YKP:n valvontajärjestelmässä on havaittu niin suuria puutteita⁸, että viimeaikaiset pyrkimykset kantojen kestävään hyödyntämiseen eivät voi tuottaa tulosta. Tehokkaan

⁶ Komission tiedonannot neuvostolle. Vuoden 2007 kalastusmahdollisuudet Euroopan komission poliittinen julkilausuma KOM(2006) 499 lopullinen.

⁷ Viittaus tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean HCR-raporttiin vuodelta 2007.

⁸ Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 7/2007 yhteisön vesiluonnonvarojen säilyttämissääntöjä koskevista valvonta-, tarkastus- ja seuraamusjärjestelmistä (EUVL C 317/1, 28.12.2007).

valvontajärjestelmän puuttuessa liikkakalastus jatkuu ja kannat heikkenevät entisestään, mikä johtaa alhaisempiin TACeihin, joita ei puolestaan noudateta.

Kiintiöiden hyvä hallinnointi edellyttää, että purettuja saaliita koskeva raportointijärjestelmä on tehokas ja sisältää automaattisen ristiintarkastuksen, jotta voidaan välttää kiintiöiden ylitykset ja havaita epäjohtamukaisuudet. Tilanne ei ole tällä hetkellä tämä. Tutkimuslaitokset ovat pystyneet arvioimaan kalakannan koon, kalastuskuolevuuden tason ja saalistason vain noin 27 prosentilta kantoja (liite I), koska kalastusosalta saadut purettuja saaliita koskevat tiedot ovat olleet epätarkkoja ja koska poisheittämistä ja pyyntiponnistusta koskevien tietojen saannissa on ollut ongelmia. Tämä ongelma näyttää pahenevan: huonot tiedot johtavat huonoihin päätöksiin, jotka puolestaan merkitsevät suojelun heikkoa tasoa ja uhanalaisia kantoja. Jäsenvaltioita muistutetaan tekemään tietojen ristiintarkastuksia ja parantamaan tietojen toimittamista.

YKP:n valvontajärjestelmää on kiireellisesti uudistettava, jotta nämä puutteet saadaan korjattua. Komissio ehdottaa lokakuussa 2008 valvonta-asetuksen tarkistusta, joka pitää sisällään myös VMS-järjestelmän parantamisen ja sähköisen kalastuspäiväkirjan täytäntöönpanon nopeuttamisen.

10. POISHEITETTYJEN SAALIIDEN VÄHENTÄMINEN

Jäsenvaltiot tarkastelevat vuoden 2008 aikana keinoja valkoturskan ja turskan poisheittämisen vähentämiseksi. Komissio ehdottaa STECF:n lausuntojen ja jäsenvaltioiden kokemusten perusteella lisätoimenpiteitä, jotka liittyvät menestyksekkäiksi osoittautuneiden toimenpiteiden toteuttamiseen.

Paras keino vähentää saaliiden poisheittämistä on kuitenkin kalastaa kantoja alhaisen kalastuskuolevuuden tasolla siten, että suurempien kalojen kantoja voidaan hyödyntää tarvitsematta heittää pois pienempiä kaloja.

Komissio tarkastelee myös kannustimia sellaisten kalastustapojen omaksumiseen, joissa saaliiden poisheittäminen on vähäistä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tällaisten kalastustapojen kannustamiseen myös uutta kilowattipäivä-järjestelmää.

Lisäksi esitetään ehdotuksia poisheittämisen ja ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämiseksi tietyissä kalastuksissa, kuten ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittämisen lopettamista Euroopan kalastuksessa koskevasta politiikasta vuonna 2007 laaditussa tiedonannossa⁹ vaaditaan.

Näiden aloitteiden ohella Euroopan kalatalousrahasto tarjoaa jäsenvaltioille mahdollisuuksia tukea poisheittämisen vähentämistä toimintaohjelmissaan. Tiedonkeruuasetuksessa säädetään poisheitettyjen määrien mittaamisesta käyttämällä aluksella toimivia tarkkailijoita koskevia ohjelmia, jotka osarahoitetaan yhteisön talousarviosta.

⁹ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille - Ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittämisen lopettamista Euroopan kalastuksessa koskeva politiikka (KOM (2007)136).

Jäsenvaltioita kannustetaan voimakkaasti kehittämään tällaisia aloitteita ja panemaan ne täytäntöön.

11. SYVÄNMEREN LAJIT

Komissio esittää syvänmeren lajien vuosien 2009 ja 2010 TACeja koskevan ehdotuksensa syyskuussa 2008. Sidosryhmiä pyydetään suositeltavien kalastusmahdollisuuksien osalta ottamaan yhteyttä tutkimuslaitoksiin (erityisesti ICESiin) kesäkuussa 2008. STECF:n lausunto julkaistaan 4. heinäkuuta. Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien lausunnot olisi toimitettava komissiolle 8. heinäkuuta mennessä, jotta kyseisten sidosryhmien näkökanta voidaan ottaa huomioon. Neuvostoa pyydetään hyväksymään ehdotus marraskuun kokouksessaan.

Liitteessä II esitettyä sääntöä sovelletaan myös syvänmeren lajeihin. Koska ehdotus koskee kuitenkin kahdeksi vuodeksi vahvistettuja TACeja, sääntöjä sovelletaan kahtena perättäisenä vuonna.

Komissio nojautuu Koillis-Atlantin kalastuskomission syksyn kokouksessa esittämässään näkökannoissa FAO:n kansainvälisiin suuntaviivoihin, jotka koskevat valtamerillä harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia. Kalastuskieltoalueita tai pyyntiponnistusta koskevat päätökset pannaan täytäntöön vuotuisia kalastusmahdollisuuksia koskevassa vuoden 2009 asetuksessa.

12. VÄLIMERI JA MUSTAMERI

Mustaamerta koskevat TACit ja kiintiöt vahvistettiin ensimmäisen kerran vuodeksi 2008. Vuotta 2009 koskevien TACien vahvistaminen noudattaa liitteen I sääntöjä, ja mukaan voidaan ottaa lisää lajeja. Tieteelliset valmistelukokoukset pidetään huhti- ja kesäkuussa 2008, ja STECF arvioi niiden tuloksia heinäkuussa. Tällä hetkellä ainoa Välimerelle vahvistettu TAC koskee tonnikalaa. Vuonna 2008 keskitytään Välimeren asetuksen (1967/2008) täytäntöönpanoon ja erityisesti pitkän aikavälin hoitosuunnitelmien vahvistamiseen ja kalastuskieltoalueiden nimeämiseen. On huolestuttavaa, että tämän asetuksen täytäntöönpano on viivästynyt jäsenvaltioissa merkittävästi. Säännösten noudattamista koskevat vakavat puutteet on kiireellisesti korjattava. Komissio seuraa asiaa tiiviisti vuonna 2008.

STECF:ltä pyydetään tieteellisiä arvioita eri kannoista ja niiden kalastuksesta. Tämä auttaa parantamaan tieteellistä osaamista esimerkiksi GFCM:n (Välimeren yleisen kalastuskomission) puitteissa. Myös kolmansien maiden tutkijoita pyydetään osallistumaan sekä Mustaamerta että Välimerta koskeviin arviointeihin.

13. ITÄMERI

Vuodeksi 2008 vahvistettuja Itämeren turskan TACeja on ehdottomasti noudatettava. Komissio seuraa tätä asiaa tiiviisti.

Komissio esittää Itämeren kantojen vuoden 2009 TACeja koskevan ehdotuksensa syyskuussa 2008. Neuvostoa pyydetään hyväksymään ehdotus lokakuussa. ICESin 23. toukokuuta antaman lausunnon perusteella jäsenvaltioita kuullaan avoimna

olevista tieteellisistä kysymyksistä, jotka on otettava esille STECF:n kanssa. Alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien lausunnot olisi toimitettava komissiolle kesäkuun loppuun mennessä.

14. TEKNISET TOIMENPITEET

Komissio ehdottaa vuonna 2008 uutta asetusta Atlantin alueilla toteutettavista teknisistä toimenpiteistä. Siihen on tarkoitus sisällyttää monet säännöistä, jotka nykyisin sisältyvät kalastusmahdollisuuksia koskevan asetuksen liitteeseen III.

15. EHDOTUSTEN AIKATAULU

Useimpia pohjakalakantoja koskevat STECF:n tieteelliset lausunnot ovat käytettävissä heinäkuun alussa, mikä tarkoittaa, että kalastusmahdollisuuksia koskevat keskustelut on mahdollista aloittaa aikaisemmin. Syksyn päätöksentekokierroksen aikaistaminen useammalla kuin muutamalla viikolla on mahdotonta, koska suuria pelagisia jaettuja kantoja koskevat lausunnot valmistuvat vasta lokakuussa. Ne on saatava ennen kuin kalastusmahdollisuuksien koko paketista voidaan alkaa neuvotella.

Suunniteltu aikataulu on seuraava:

Kalastus-mahdollisuuksia koskeva aset	Komission ehdotuksen päivämäärä	Mahdollinen hyväksymispäivä
Mustameri	Syyskuu	Lokakuun neuvosto
Itämeri	Syyskuu	Lokakuun neuvosto
Syvänmeren lajit	Syyskuu	Marraskuun neuvosto
Kaikki muut alueet	Loka–marraskuu	Joulukuun neuvosto

Koska tieteelliset lausunnot toimitetaan edellisiä vuosia aikaisemmin, komissio voi julkaista pääasiallisen ehdotuksensa lokakuussa. Tuolloin ei kuitenkaan ole vielä tehty päätöksiä monista seikoista, jotka ovat merkityksellisiä Norjan kanssa käytävien kahdenvälisen neuvottelujen ja muiden kansainvälisten neuvottelujen kannalta. Ehdotus sisältää sen vuoksi monia vielä avoinna olevia kysymyksiä, joiden osalta ei voida esittää tarkkoja lukuja.

Kaikkia kantoja koskevat tieteelliset lausunnot olisi toimitettava vuoden 2009 puolivälissä. Näin saadaan lisää aikaa laajemmille pohdinnoille ja keskusteluille. Vuoden 2009 aikana pyydetään esittämään näkemyksiä ehdotusten ja päätösten aikatauluun toivotuista muutoksista.

16. PÄÄTELMÄT

Komissio pyytää jäsenvaltioita ja sidosryhmiä esittämään näkemyksensä edellä kuvaillusta menettelystä.

Se arvostaa suuresti alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien sekä neuvoa-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean lausuntoja. Näiden lausuntojen huomioon ottaminen auttaa komissiota täyttämään velvollisuutensa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaisen kestävä kalastuksenhoidon alalla.

Komissio soveltaa kestävä kalastuksenhoitoon vastuullista lähestymistapaa: todisteiden puuttuminen ei ole todiste kestäväyydestä.

Komissio voi hyödyntää sidosryhmien lausuntoja vain silloin, kun ne on laadittu soveltamalla kestävä kalastukseen näyttöön perustuvaa lähestymistapaa; tämä tarkoittaa, että sidosryhmien lausuntojen tueksi on esitettävä tietoja.

Luotettavien lausuntojen antaminen edellyttää asianmukaisia tietoja kalastuksesta ja kannoista. Sidosryhmiä kannustetaan varmistamaan, että olemassa olevat saalisraportti- ja tiedonkeruujärjestelmät pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja tehokkaasti. Ne ovat olennaisen tärkeitä kalastuksenhoidon toimivuuden kannalta. Luotettavan tietoperustan myötä sidosryhmät pystyvät myös antamaan komissiolle parempia lausuntoja kestävästä kalastusmenetelmästä.

Komissio jatkaa jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa (erityisesti pyyntiponnistusjärjestelmien osalta) harjoittamaansa erityistä teknistä seurantaa vuoden 2008 toiselta neljännekseltä alkaen.

Jotta kuulemisten tulokset olisivat ajoissa saatavilla, komissio pyytää, että tätä tiedonantoa koskevat näkökohdat esitettäisiin 30. kesäkuuta 2008 mennessä.

Komissio kehittää vuonna 2008 lisää kuulemismenettelyjä, jotka liittyvät säilyttämiskalastuspolitiikan parantamiseen ja erityisesti sääntöjen noudattamisen parantamiseen.

LIITE I

Taulukko 1. Kannan tilaa koskevat tieteelliset lausunnot	Kantojen lukumäärä					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella	30	29	26	26	26	28
Turvallisten biologisten rajojen sisällä	12	10	14	11	12	13
Kannan tila ei ole heikkojen tietojen vuoksi selvillä	48	53	53	57	58	55

Taulukko 2. Liikakalastusta koskevat tieteelliset lausunnot	Kantojen lukumäärä					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Kantaan kohdistuvan kalastuksen taso suhteessa kestävän enimmäistuoton tasoon on tiedossa			34	23	32	33
Kantaa kalastetaan liikaa ¹⁰			32	21	30	29
Kantaa kalastetaan kestävän enimmäistuoton tasolla			2	2	2	4

Taulukko 3. Kiireelliset tieteelliset lausunnot	Kantojen lukumäärä					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Kalastuksen lopettamista koskevat tieteelliset lausunnot	24	13	12	14	20	18

Taulukko 4. TACien ja kestävien saaliiden välinen ero						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
TACien ylijäämä kestäviin saaliisiin verrattuna (%)	43%	48%	57%	47%	44%	49%

Taulukko 5. Yhteenveto kalastusmahdollisuuksia koskevista tieteellisistä lausunnoista	Kalakantojen lukumäärä					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Kannat, joiden koko ja kalastuskuolevuus on ennalta arvioitavissa	40	34	40	31	29	30
Kannat, joista on saatavissa kalastusmahdollisuuksia koskevia tieteellisiä lausuntoja	59	52	54	65	61	59
Kannat, joista tieteellistä lausuntoa ei ole saatavissa	31	40	39	29	35	37

¹⁰

Puhutaan myös "liiallisesta hyödyntämisestä".

LIITE II

TACeja koskevat säännöt

TAC-päätökset on tehtävä STECF:n toimittamien tieteellisten lausuntojen perusteella.

Olisi sovellettava erilaisia sääntöjä, jotka riippuvat kutakin kantaa koskevasta riskitasosta. Kannat ovat erittäin uhanalaisia, kun ne vähenevät alle "ennalta varautumistason (B_{pa})" eli tason, jolla kannan tuottavuus uhkaa tulevaisuudessa alentua. Toinen uhanalaisuuden merkki on se, kun kalastuskuolevuuden taso on korkeampi kuin "ennalta varautumistaso" (F_{pa}). Kalastuskuolevuuden taso on yhtä kuin vuosittainen saalis jaettuna kannan keskimääräisellä koolla vuoden aikana.

Jos kanta on pienempi kuin B_{pa} tai jos sitä kalastetaan F_{pa} :ta korkeammalla tasolla, se on "turvallisten rajojen ulkopuolella" ja toisin päin.

Tieteellinen lausunto	TACia vahvistettaessa toteutettava toimi
Kantaa hyödynnetään kestävästi enimmäistuoton tasolla	Pyritään vahvistamaan TAC ennalta arvioidun saaliin mukaiseksi, joka vastaa kalastuskuolevuutta, jolla voidaan päästä pitkällä aikavälillä korkeimpaan mahdolliseen tuottoon, mutta TACia ei muuteta yli 25:tä prosenttia.
Kestävään enimmäistuottoon verrattuna ylihyödynnetyt kannat, jotka kuitenkin ovat turvallisten biologisten rajojen sisällä	Pyritään vahvistamaan TAC korkeampaan arvoon seuraavista: a) ennalta arvioitu saalis, joka vastaa enimmäistuoton saamista pitkällä aikavälillä ¹¹ tai b) kalastaminen muuttumattoman kalastuskuolevuuden tasolla, mutta TACia ei muuteta yli 15:tä prosenttia.
Turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella oleva kanta	Pyritään vahvistamaan TAC ennalta arvioidun saaliin mukaiseksi, mikä johtaa kalastuskuolevuuden alenemiseen 30 prosentilla, mutta ei alenneta kalastuskuolevuutta niin paljon, että pitkän aikavälin tuotto ¹¹ heikkenee eikä vähennetä TACia yli 20:tä prosenttia.
Kantaan sovelletaan pitkän aikavälin suunnitelmaa, ja tutkijat neuvovat pitämään saaliin suunnitelman mukaisena	TAC on vahvistettava asiaa koskevaa suunnitelmaa noudattaen.
Kanta on lyhytikäinen eikä yhden vuoden	Vahvistetaan väliaikainen TAC, jota

¹¹ Mitattuna kalastuskuolevuudella, joka vastaa marginaalista 10 prosentin tuottoa siitä marginaalisesta tuotosta, joka saadaan, kun kalastuskuolevuus on lähellä nollaa ($F_{0.1}$).

ennustetta voida antaa	muutetaan, kun uusia tietoja tulee vuoden mittaan saataville.
Kannan tilaa ei tiedetä tarkalleen, ja STECF suosittelee asianmukaista saalistasoa	TAC pyritään vahvistamaan STECF:n lausunnon mukaiseksi, mutta TACia ei muuteta yli 15:tä prosenttia.
Kannan tilaa ei tiedetä tarkalleen, ja STECF suosittelee vähentämään pyyntiponnistusta.	TACia olisi alennettava enintään 15 prosenttia, ja STECF:iä olisi pyydetävä antamaan lausunto asianmukaisesta pyyntiponnistustasosta.
Kannan tilaa ei tiedetä tarkalleen, ja STECF:n lausunnon mukaan kanta on lisääntymässä.	TACia olisi korotettava enintään 15 prosenttia.
Kannan tilaa ei tiedetä tarkalleen, ja STECF:n lausunnon mukaan kanta on vähenemässä.	TACia olisi alennettava enintään 15 prosenttia.
STECF antaa lausunnon, jonka mukaan saalistaso olisi asetettava nolaksi tai vähennettävä mahdollisimman alhaiselle tasolle, taikka vastaavan lausunnon.	TACia olisi alennettava vähintään 25 prosenttia. Olisi toteutettava elvyttämistoimenpiteitä, jotka sisältävät pyyntiponnistuksen alentamisia ja valikoivampien pyydysten käyttöönottoa.
STECF ei ole antanut lausuntoa.	TACeja olisi mukautettava viimeaikaisiin todellisiin saalistasoihin, mutta niitä ei pitäisi muuttaa enempää kuin 15 prosenttia vuodessa tai jäsenvaltioiden olisi laadittava täytäntöönpanosuunnitelma lausunnon pikaista antamista varten.